RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 67.706/1/V
van 5 augustus 2020

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over het tijdelijke project 'Duaal lesgeven in het secundair onderwijs'’

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

Op 2 juli 2020 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 18 augustus 2020(*), een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over het tijdelijke project 'Duaal lesgeven in het secundair onderwijs''.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 23 juli 2020. De kamer was samengesteld uit Roger STEVENS, eerste voorzitter van de Raad van State, Jo BAERT, kamervoorzitter, Chantal BAMPS, staatsraad, Johan PUT, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 augustus 2020.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege verlengd wordt met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering beoogt het tijdelijke project "Duaal lesgeven in het secundair onderwijs" op te zetten en de voorwaarden te bepalen waaronder sommige onderwijsinstellingen en ondernemingen kunnen deelnemen aan dat project.

Daartoe regelt het ontwerp de tijdsduur (artikel 2 van het ontwerp), de inhoud en doelstellingen (artikel 3) en de doelgroep van het project (artikel 4), alsook de nadere voorwaarden waaronder aan het project kan worden deelgenomen (artikelen 6 tot 12) en de wijze waarop het project wordt begeleid en geëvalueerd door een expertenpanel (artikel 13).

3.1. De ontworpen regeling vindt rechtsgrond in de artikelen 3, 4, 4/1 en 6, § 2, van het decreet van 9 december 2005 'betreffende de organisatie van tijdelijke projecten in het onderwijs', waaraan wordt gerefereerd in de rubriek "Rechtsgronden" in de aanhef van het ontwerp.

3.2. Er dient evenwel een voorbehoud te worden gemaakt bij artikel 8, eerste lid, 3°, van het ontwerp, waarin wordt bepaald dat de werknemer dient te beschikken over de vereiste kennis van het Nederlands als onderwijstaal. Aangezien enerzijds in de aangelegenheden waarvoor de Grondwetgever de bevoegdheid om het gebruik van de talen te regelen aan een bepaalde wetgever heeft toegewezen, het opleggen van taalkennisvereisten tot de bevoegdheid van diezelfde wetgever behoort en bijgevolg de taalkennisvereiste als een regeling van het gebruik der talen moet worden beschouwd, en anderzijds het regelen van het gebruik der talen krachtens artikel 30 van de Grondwet slechts "bij wet" kan worden geregeld, dient er een uitdrukkelijke decretale machtiging voorhanden te zijn om de taalkennisvereisten te regelen.

Bij ontstentenis van een dergelijke machtiging, dient de bepaling weggelaten te worden uit het ontwerp.

BEVOEGDHEID

4. Artikel 8, eerste lid, 3°, van het ontwerp legt een taalkennisvereiste op aan de werknemers die ter beschikking worden gesteld van de onderwijsinstellingen.

Onder voorbehoud van datgene wat onder randnummer 3.2 met betrekking tot de rechtsgrond is opgemerkt, dient er tevens op te worden gewezen dat uit arrest 28/2015 van het

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

Grondwettelijk Hof[1] voortvloeit dat in de aangelegenheden waarvoor de Grondwetgever de bevoegdheid om het gebruik van de talen te regelen aan een bepaalde wetgever heeft toegewezen, het opleggen van taalkennisvereisten tot de bevoegdheid van diezelfde wetgever behoort. Bepalingen die de Vlaamse regelgever inzake het gebruik der talen voor het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen aanneemt, hebben krachtens artikel 129, § 2, van de Grondwet uitsluitend "kracht van wet (…) in het Nederlandse taalgebied (…), uitgezonderd wat betreft [onder meer] de gemeenten of groepen van gemeenten palend aan een ander taalgebied en waar de wet het gebruik van een andere taal dan die van het gebied waarin zij gelegen zijn, voorschrijft of toelaat". Een en ander betekent dat de taalkennisvereiste voor werknemers die ter beschikking worden gesteld van scholen die zijn gelegen in de zgn. faciliteitengemeenten en in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad niet door de Vlaamse regelgever kan worden geregeld. De ontworpen bepaling dient dan ook met dat voorbehoud te worden gelezen. Omwille van de rechtszekerheid lijkt het bovendien aangewezen om het toepassingsgebied van die bepaling uitdrukkelijk te beperken tot scholen die zijn gelegen in het Nederlandse taalgebied met uitzondering van de faciliteitengemeenten.

VORMVEREISTEN

5.1.1. Op de vergadering van 29 mei 2020 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp en werd de Vlaamse minister, bevoegd voor onderwijs en vorming (hierna: de minister):

> "2.1.[gelast] de minister-president van de Vlaamse Regering te verzoeken voornoemd voorontwerp van besluit op de agenda te plaatsen van een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X en van de onderafdeling Vlaamse Gemeenschap van afdeling 2 van het comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten,
>
> 2.2. [gelast] voornoemd voorontwerp van besluit op de agenda te plaatsen van een vergadering van het overkoepelend onderhandelingscomité van het gesubsidieerd vrij onderwijs,
>
> 2.3. [gemachtigd] te beoordelen of voornoemde onderhandelingen aanleiding kunnen geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst,
>
> 2.4. [gelast] over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemde onderhandelingen geen aanleiding geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst".

5.1.2. Uit de stukken van het dossier blijkt dat het ontwerp na het syndicaal overleg niet meer werd gewijzigd. Niettegenstaande de tekst niet meer opnieuw werd voorgelegd aan de Vlaamse Regering vóór de indiening van de adviesaanvraag bij de Raad van State omdat de minister van oordeel was dat de onderhandelingen geen aanleiding geven tot wijziging van het

[1] GwH 12 maart 2015, nr. 28/2015, B.8.2-B.8.3.

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

ontwerp, blijkt evenwel uit de protocolakkoorden die bij het dossier zijn gevoegd dat de vertegenwoordigers van de vakbonden het fundamenteel oneens zijn met de ontworpen regeling.

5.1.3. Zoals de Raad van State reeds eerder heeft opgemerkt, is de in de beslissing van de Vlaamse Regering voorkomende voorwaarde dat "de voornoemde onderhandelingen geen aanleiding [mogen geven] tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst" opdat de bevoegde minister de Raad van State zou kunnen raadplegen zonder de tekst opnieuw aan de Vlaamse Regering te moeten voorleggen, niet vrij van dubbelzinnigheid. Enerzijds kan die voorwaarde zo worden geïnterpreteerd dat de betrokken minister de Raad van State slechts kan raadplegen zonder het ontwerp opnieuw aan de Vlaamse Regering te moeten voorleggen wanneer de onderhandelingen geen elementen bevatten die nopen tot een (inhoudelijke) aanpassing van de tekst. Anderzijds kan die voorwaarde in die zin worden geïnterpreteerd dat aan de betrokken minister ook de bevoegdheid wordt toegekend om de opmerkingen of voorstellen van de geconsulteerde comités waaruit (inhoudelijke) wijzigingen aan de ontwerptekst voortvloeien te beoordelen, in welk geval de ontworpen tekst slechts opnieuw aan de Vlaamse Regering zou dienen te worden voorgelegd wanneer die minister van oordeel is dat de inhoud van de adviezen noopt tot het aanbrengen van wijzigingen erin.

Te dezen is de minister klaarblijkelijk uitgegaan van de laatste opvatting: hoewel de vakbonden tijdens de onderhandelingen fundamentele bezwaren uitten, werd het ontwerp niet opnieuw aan de Vlaamse Regering voorgelegd. Ervan uitgaande dat zulks effectief overeenkomt met de gedragslijn die de Vlaamse Regering wenst te volgen (wat in de notificaties beter tot uiting zou kunnen komen), dient te worden opgemerkt dat het gevolgde procedé niet vrij is van kritiek. Aangezien de Vlaamse Regering op grond van artikel 83, § 1, 1°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' dient te beraadslagen over elk ontwerp van decreet of besluit van de Vlaamse Regering, dienen de leden ervan in ieder geval kennis te krijgen van de ingewonnen adviezen en dienen ze in de gelegenheid te zijn om aanpassingen aan die ontwerpen voor te stellen in het licht van die adviezen. Wanneer het betrokken ontwerp inmiddels reeds om advies aan de Raad van State, afdeling Wetgeving, is voorgelegd, en naderhand nog, ten gevolge van het initiatief van andere regeringsleden dan de minister die het ontwerp voorstelt, wijzigingen ondergaat, zullen die wijzigingen in het raam van een nieuwe adviesaanvraag dienen te worden voorgelegd aan de Raad van State. Dat brengt niet alleen praktische moeilijkheden met zich mee, maar druist ook in tegen de regel dat de teksten die aan de Raad van State om advies worden voorgelegd, een definitief karakter dienen te hebben.[2]

Het verdient derhalve aanbeveling dat de Vlaamse Regering de haar voorgelegde ontwerpteksten, nadat de te vervullen vormvereisten zijn vervuld, vóór het inwinnen van het advies van de Raad van State, voorafgaand zou onderzoeken in het licht van die adviezen wanneer eruit inhoudelijke aanpassingen kunnen voortvloeien.

5.2. De controle of de geselecteerde werknemer aan de voorwaarden voldoet, gaat veelal gepaard met een gegevensverwerking door het tewerkstellende bedrijf. Ten gevolge

[2] Adv.RvS 41.417/AV tot 41.420/AV van 6 oktober 2006 van de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State dat geleid heeft tot de wet van 10 mei 2007 'tot wijziging van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden', *Parl.St.* Kamer 2006-07, nr. 51-2720/001.

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

daarvan dienen de stellers van het ontwerp zich ervan te vergewissen dat overeenkomstig artikel 36, lid 4, van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 ervan, het advies wordt gevraagd van de Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’.

5.3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het inwinnen van de adviezen nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 8

6.1. In de inleidende zin van artikel 8 van het ontwerp wordt bepaald dat de werknemer “aan *al de volgende* voorwaarden voldoet”, terwijl uit de nota aan de Vlaamse Regering, waarin wordt gesteld dat voor de werknemer zonder lerarenopleiding die wil instappen in duaal lesgeven een verkorte opleiding op maat wordt aangeboden in samenwerking met hogescholen en universiteiten en deze opleiding alvast niet zal gelden als een volwaardige lerarenopleiding of als een bewijs van pedagogische bekwaamheid en dat daarnaast de werknemer ook voldoende pedagogisch-didactische kennis moet hebben om de lesopdracht op te nemen, wat kan blijken uit het feit dat betrokkene een diploma van een lerarenopleiding heeft en als dat niet het geval is, de werknemer een specifiek educatief traject moet volgen aan een daarvoor aangeduide hogeschool of universiteit, kan worden afgeleid dat de punten 4° en 5° van het voornoemde artikel complementair zijn.

Gevraagd hoe een werknemer die geen lerarendiploma heeft maar wel een specifiek educatief traject heeft gevolgd, kan voldoen aan de voorwaarden 3°, 4° én 5°, nu uit artikel 8 van het ontwerp blijkt dat de werknemer aan “al de volgende voorwaarden” moet voldoen en of dit ook lijkt te betekenen dat een werknemer die een diploma lerarenopleiding heeft behaald toch ook nog het specifiek educatief traject moet volgen, antwoordde de gemachtigde:

> “De bedoeling is dat betrokkene de opleiding heeft gevolgd vooraleer te starten. Daarom worden er in de laatste week van augustus vanuit de lerarenopleidingen cursussen gegeven aan kandidaten uit de bedrijven. In ten 5° staat immers ‘tenzij hij beschikt over een diploma dat als vereist of voldoend geacht bekwaamheidsbewijs geldt…’. Dus een ‘specifiek educatief traject’ is niet nodig in deze gevallen.”

Gelet op het antwoord van de gemachtigde verdient het aanbeveling om voornoemde bepalingen te verduidelijken, waarbij zou kunnen worden overwogen om onder

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

artikel 8, eerste lid, 4°, van het ontwerp op te nemen dat men “hetzij” een ander bekwaamheidsbewijs heeft, “hetzij” een specifiek educatief traject heeft doorlopen.

6.2. Artikel 8, eerste lid, 3°, van het ontwerp dat bepaalt dat de werknemer beschikt over de vereiste kennis van het Nederlands als onderwijstaal, wat blijkt uit het feit dat de werknemer het Nederlands beheerst op het niveau C1 van het Europees Referentiekader voor Talen en dat die vereiste taalkennis blijkt uit het feit dat de werknemer minstens beschikt over een diploma dat in het Nederlands is behaald en dat toegang geeft tot het ambt van leraar secundair onderwijs, lijkt bijgevolg in te houden dat wie niveau C1 heeft bereikt en dat ook kan bewijzen (door bijv. een getuigschrift van een taalexamen of een taalcursus), maar zijn lerarendiploma in een ander taal heeft behaald niet in aanmerking komt.[3]

Onder voorbehoud van datgene wat onder randnummer 3.2 met betrekking tot de rechtsgrond is opgemerkt, rijst bovendien de vraag of het verschil in behandeling dat hieruit voortvloeit, bestaanbaar is met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof is een verschil in behandeling slechts verenigbaar met de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie, wanneer dat verschil op een objectief criterium berust en het redelijk verantwoord is. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, rekening houdend met het doel en de gevolgen van de betrokken maatregel en met de aard van de ter zake geldende beginselen; het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie is geschonden wanneer er geen redelijk verband van evenredigheid bestaat tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.[4]

In het licht van het gelijkheidsbeginsel werd door de gemachtigde voor het verschil in behandeling de volgende verantwoording gegeven:

> “Volgens ons is er geen ongelijke behandeling.
>
> Zie omzendbrief.
>
> Zie https://data-onderwijs.vlaanderen.be/edulex/document.aspx?docid=14173#3-2 Vereiste taalkennis bij een aanstelling in het onderwijs 3.2.2. vereiste kennis kan ook aangetoond worden door bepaalde certificaten, attesten.”

Door de gemachtigde wordt verwezen naar een omzendbrief die van toepassing is op gewone onderwijspersoneelsleden. Voor deze personeelsleden bestaat inderdaad de mogelijkheid om de taalkennis op een andere manier te bewijzen, op grond van bijvoorbeeld artikel 17*sexies* van het decreet van 27 maart 1991 ‘betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs’, artikel 19*sexies* van het decreet van 27 maart 1991 ‘betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding’ en artikel 30 van het decreet van 7 juli 2017 ‘betreffende de rechtspositie van de personeelsleden in de basiseducatie’.

[3] Bij wijze van voorbeeld: niet de Franstalige of Duitstalige medeburgers en evenmin onderdanen van een andere EU-lidstaat.

[4] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH 17 juli 2014, nr. 107/2014, B.12; GwH 25 september 2014, nr. 141/2014, B.4.1.

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

Indien uit het antwoord van de gemachtigde mag afgeleid worden, dat de stellers van het ontwerp een gelijkaardige regeling voorhouden, verdient het aanbeveling dit in de ontworpen bepaling te expliciteren, bijvoorbeeld door te verwijzen naar de betreffende decreetsbepalingen.

6.3. In artikel 8, eerste lid, 5°, van het ontwerp is sprake van "een specifiek educatief traject" dat de werknemer "heeft gevolgd aan een Vlaamse Hogeschool of universiteit die daarvoor is aangewezen".

Gevraagd wat wordt bedoeld met de zinsnede "die daarvoor is aangewezen", of de aanwijzing gebeurt door de overheid (Vlaamse Regering of minister) en het de bedoeling dan is dat één instelling dat traject organiseert dan wel of de aanwijzing gebeurt door de partijen en het dan aan de instellingen van hoger onderwijs toekomt om zelf een traject te organiseren waaruit de schoolbesturen kunnen kiezen en waarbij de overheid bepaalde eisen kan stellen, antwoordde de gemachtigde:

> "Aangezien het hier gaat om een pilootproject vertrekken we hier vanuit een co-creatie met hogescholen, overheid en stuurgroep. Zowel in de stuurgroep (waar de overheid in zetelt) als in de klankbordgroep (experten vakbonden en koepels) als in de stuurgroep lerarenopleiding binnen Vlhora wordt dit inhoudelijk opgevolgd.
>
> 'Aangewezen' slaat op de suggestie om altijd een opleiding te volgen. Er zijn echter ook personeelsleden die een lerarendiploma hebben. Ook voor hen raden we het aan maar kunnen we dit niet echt opleggen."

Het verdient aanbeveling dat in de ontworpen bepaling enerzijds naast de zinsnede "daarvoor is aangewezen" tevens wordt verduidelijkt of de hogeschool of universiteit wordt aangewezen door de partijen aan de overeenkomt of door de overheid en anderzijds wordt gespecificeerd aan welke voorwaarden het specifiek educatief traject moet voldoen en wie (de decreetgever, de Vlaamse Regering of de minister) deze voorwaarden vaststelt.

Artikel 9

7. Artikel 9, § 1, van het ontwerp herneemt de bepaling inzake de rechtsverhouding tussen de werknemer en de werkgever zoals bepaald in artikel 4/1, laatste lid, van het decreet van 9 december 2005. Artikel 9, § 2, van het ontwerp herneemt de wijze waarop het bedrijf dat de werknemer ter beschikking stelt wordt vergoed[5] zoals geregeld in artikel 4/1, tweede lid, van het voornoemde decreet. Artikel 9, § 3, van het ontwerp bepaalt dat de school voor de financiële tegemoetkoming, vermeld in paragraaf 2, uren-leraar aanwendt uit het pakket wekelijkse uren-leraar, vermeld in artikel 209, § 1, 1°, van de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010.

Bepalingen die enkel een hogere rechtsnorm in herinnering brengen door die over te nemen of te parafraseren, horen in beginsel niet thuis in een uitvoeringsregeling, onder meer omdat daardoor onduidelijkheid dreigt te ontstaan omtrent de juridische aard van de

[5] Weliswaar wordt de minister gemachtigd om het bedrag te wijzigen.

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

overgenomen bepalingen en erdoor verkeerdelijk de indruk kan worden gewekt dat de overgenomen regels kunnen worden gewijzigd door de overheid die de regels overneemt. Enkel wanneer het voor een goed begrip van de ontworpen regeling onontbeerlijk is dat bepalingen uit een hogere rechtsnorm worden overgenomen, kan dergelijke werkwijze worden gebillijkt, en dan enkel op voorwaarde dat de oorsprong van de betrokken regels wordt vermeld (door het aanbrengen van de vermelding "overeenkomstig artikel ... van de wet van ...") en dat de overname correct en letterlijk gebeurt om geen onduidelijkheid te doen ontstaan omtrent de juiste draagwijdte ervan.

De stellers van het ontwerp dienen minstens te vermelden dat de rechtsverhouding en de vergoeding reeds zijn vastgelegd in artikel 4/1 van het decreet van 9 december 2005 ("overeenkomstig artikel") zodat er geen misverstand ontstaat over de juridische aard van de bepaling.

Artikel 12

8.1. Artikel 12 van het ontwerp bepaalt dat tijdens de duur van het tijdelijke project voor de tewerkstelling van een werknemer door een schoolbestuur conform dit besluit wordt afgeweken van het decreet van 27 maart 1991 'betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs' en van het decreet van 27 maart 1991 'betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding', die niet van toepassing zijn. Uit artikel 4/1, eerste lid, in fine, van het decreet van 9 december 2005 blijkt evenwel dat "[h]et decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs, het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs en hun uitvoeringsbesluiten (…) *niet van toepassing* [zijn] op deze personeelsleden [lees: werknemers van die organisatie of onderneming]". Het heeft dan ook weinig zin te bepalen dat "voor de tewerkstelling van een werknemer" wordt afgeweken van de rechtspositiedecreten. Mogelijk is het wel nodig dat het *schoolbestuur* moet kunnen afwijken van sommige bepalingen van de rechtspositiedecreten, bijvoorbeeld op het vlak van vacantverklaring en toewijzing van bepaalde betrekkingen of ambten. Daarenboven volgt uit artikel 4, § 2, tweede lid, van het voornoemde decreet dat de decretale bepalingen waarvan afgeweken wordt nauwkeurig[6] dienen te worden aangewezen.

Gevraagd of deze bepaling, zoals ze is geformuleerd, niet overbodig is, nu het niet nodig is om af te wijken van iets dat niet van toepassing is, en of het niet veeleer de bedoeling is dat een reeks bepalingen van de rechtspositiedecreten niet van toepassing zijn op de schoolbesturen die een beroep willen doen op duale lesgevers waarbij deze bepalingen nauwkeurig moeten worden aangeduid, antwoordde de gemachtigde:

> "We hebben vanuit het pilootproject duidelijk willen aangeven dat de personeelsleden die in de scholen tewerkgesteld worden niet onder het DRP vallen. De

[6] In de memorie van toelichting bij ontwerpbepaling die heeft geleid tot artikel 4, § 2, van het decreet van 9 december 2005 werd destijds gesteld dat "[d]e regering (...) per project zelf de bepalingen waarvan wordt afgeweken *nauwkeurig [moet] identificeren*" (*Parl.St.* Vl.Parl. 2004-05, nr. 472/1, p. 7).

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡

formulering was een duidelijke vraag van de sociale partners bij de onderhandelingen van dit BVR. Elk item uit het DRP opsommen zou ons te ver leiden."

Het feit dat, zoals wordt aangegeven door de gemachtigde, de formulering van de ontworpen bepaling werd ingegeven door de sociale partners en een opsomming van de decretale bepalingen waarvan wordt afgeweken te ver zou leiden, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat gelet op het voorgaande de stellers van het ontwerp de ontworpen bepaling dienen te verduidelijken en te expliciteren van welke bepalingen van de rechtspositiedecreten de schoolbesturen precies kunnen afwijken.

8.2. Gevraagd of het de bedoeling is dat het te nemen besluit bij decreet wordt bekrachtigd, vermits uit de tekst van artikel 12 van het ontwerp in elk geval blijkt dat de stellers van het ontwerp de intentie hebben *af te wijken* van decretale bepalingen en dat bij een afwijking het besluit overeenkomstig artikel 4 van het decreet van 9 december 2005 bekrachtigd moet worden vóór zijn inwerkingtreding, met name vóór 1 september 2020, of deze bekrachtiging haalbaar is gelet op de datum van inwerkingtreding en of het eerder de bedoeling is om de inwerkingtredingsdatum nog te wijzigen, antwoordde de gemachtigde:

"Het is niet de bedoeling dat dit nog wordt bekrachtigd. Indien toch noodzakelijk zal dit eind augustus gebeuren op een nu reeds geplande Vlaamse regering. De inwerkingstredingsdatum wijzigen we niet."

Slechts voor zover werkelijk wordt afgeweken van decretale bepalingen[7], dient de ontworpen regeling binnen de maand na goedkeuring ter bekrachtiging te worden voorgelegd aan het Vlaamse Parlement en te worden bekrachtigd binnen de zes maanden na de goedkeuring van het besluit, zoals voorzien in artikel 4, § 5, van het decreet van 9 december 2005. Bovendien dient die bekrachtiging plaats te hebben "voor de inwerkingtreding van dit besluit" wat te dezen betekent dat het besluit hoe dan ook zou moeten worden bekrachtigd vóór 1 september 2020 (*cf.* artikel 14 van het ontwerp), wat gelet op het ogenblik waarop het ontwerp om advies wordt voorgelegd *quasi*-onmogelijk is. De stellers van het ontwerp zullen dan ook, voor zover het de bedoeling is om af te wijken van bepalingen van de rechtspositiedecreten, de datum van inwerkingtreding moeten wijzigen.

8.3. Tot slot dient te worden opgemerkt dat aangezien de rechtspositiedecreten wetskrachtige normen zijn, het verwarrend overkomst om in het opschrift van hoofdstuk 4 en in de tekst van artikel 12 van het ontwerp te spreken over reglementaire bepalingen daar dit begrip doorgaans slaat op teksten die zijn uitgevaardigd door de uitvoerende macht.

DE GRIFFIER DE EERSTE VOORZITTER

Wim GEURTS Roger STEVENS

[7] Indien niet wordt afgeweken van de decreten van 27 maart 1991 moet artikel 12 van het ontwerp worden weggelaten en moet er niet bekrachtigd worden.

‡LW-AFIULCICJ-GHHAGVT‡